

Det satt ingen katt vid Kattegatt

*Pojken har hunnit ända till Tylösand i Halland.
Han tjänar lite pengar och träffar en Hattifnatt-gubbe.*

Det gick fort. Skateboarden var en fin uppfinning. Vinden ven om öronen. Han var på väg nerför Hallandsåsen, ner mot slätterna och stränderna i Halland.

Det här är frihet, tänkte han och glömde nästan Tigern för en stund. Långt där nere såg han motorvägen ringla sig över slätten.

Där var havet och en stad långt borta. Det måste vara Halmstad. Där hade familjen bott en natt på vandrarhemmet. På långt håll såg bilarna där nere ut som leksaksbilar.

Han åkte intill stora vägen. Man skulle ha motor på skateboarden, tänkte han. Då kunde man åka ända upp till Norrland. Han skulle be morfar sätta på en motor. Men då blev man väl stoppad av polisen!

Det var medvind över slätten och han hade fin fart på brädan. När han mötte cyklister stannade han. Cyklister var arga på rullbrädor. Det hade han märkt flera gånger. Flytta på dig, ropade de. De är malliga för att cyklarna har större hjul, tänkte han.

Han åkte över en älv som hette Lagan. Och när han kom fram till Halmstad måste han över en annan älv, som hette Nissan. Han klev av rullbrädan och gick över bron.

Det fanns fyra älvar i Halland som han måste över: Lagan, Nissan, Ätran, Viskan.

Och sen var det massor av älvar på väg upp genom Sverige. Det var tur att det fanns broar. Det var bara Tigern som inte gillade broar. Han kunde möta en hund. På broar fanns inga träd han kunde hoppa upp i.

Tigern var är du? Pojken var nästan ensam på bron. Tigern, Tigern, ropade han. Det var meningslöst. Men det var skönt att få skrika: Tigern, Tigern, Tigern...

- Vad ropar du efter? sa en farbror som satt på stranden.
- Jag letar efter min katt, sa pojken.
- Är det inget annat, sa farbrorn. Här ska du få höra:

Det satt en katt vid Kattegatt
och sola sig en månskensnatt.
Då kom en gammal Hattifnatt
klädd i bara slips och hatt.
Katten sa: Hur är det fatt?
Har du alldeles fått spatt?
Förlåt, sa gamle Hattifnatt
men nån har mina brallor tatt.
Goddag, adjö, godnatt, godnatt.

Ska det där vara roligt? tänkte pojken.
Han var inte upplagd för skoj precis. Han hade trott
att Tigern fanns här på stranden. Just här hade familjen
varit för en vecka sedan. Han hade byggt ett sandslott
nere vid vattnet.

Och där hade hans föräldrar legat i sanden och solat sig. Tigern hade suttit bredvid och spanat ut över Kattgatt.

Nu var sandslottet borta för länge sedan. Vad fort allting ändras, tänkte pojken. Han tyckte att det var flera år sedan han var här. Ja, han tyckte att han hade blivit tio år äldre sedan Tigern försvann.

Det värkte litegrand i benen. Han hade liftat sista biten ut till Tylösand. Det var lite fusk att lifta, tänkte han. Tigern får nog inte lifta med någon. Och Tigern har *fyra* ben att vara trött i, jag har bara två. Så tänkte han.

Människor låg och solade sig på stranden. Det såg ut som om de sov. Men så fort solen gick i moln, vaknade de och blev arga på molnen.

Nere vid vattnet stod en man med en kamera. Han tog bilder av sin fru. Sedan gav han kameran till frun.

– Nu får du plåta mig, sa han till henne.

Vad opraktiskt, tänkte pojken. De kan aldrig komma med på samma bild. Så fick han en fantastisk idé.

– Jag kan ta en bild av er båda två. Det kostar fem kronor, sa han.

Han skämdes litegrand. Han kunde ju hjälpa dem gratis, men han var hungrig. En limpa kostade 13 kronor. Och 5 kronor var allt han hade kvar.

– 5 kronor kan det vara värt. Här har du kameran, sa mannen.

Pojken tog en bild av båda två.

– Ta en bild till, sa mannen.

Han fick 10 kronor, 5 kronor per bild, plus ett wienerbröd som dricks. Tio meter längre bort låg en tant och ropade på honom.

– Kanonfotografen, kom hit och plåta oss också!

Han gick runt på stranden och tog bilder av folk. Några var tjocka, några var alldeles röda. De hade solat för mycket. Några var rädda för att bli blöta i håret. Han tog en bild av en hund som tyckte om att bada. På tio minuter tjänade han 50 kronor.

– Du kommer att sluta som miljonär, sa Hattifnattfarbrorn till honom.

Sedan tog han en bild av en hel familj, som stod ute i vattnet med havet bakom sig. Det var mamman och pappan och tre barn och en hund.

– Du tar väl extra för jycken, sa pappan.
Många hundar, inga katter. Ingen Tiger. Han fick två tior av familjen. Nu hade han pengar till mat för flera dagar.

Det var en fin dag. Han plockade fram sina badbyxor ur ryggsäcken. Sedan simmade han rakt ut. Han såg bara hav framför sig. Inga öar. Långt där ute gick några fartyg vid horisonten.

Vad fanns det bortom horisonten? Är jorden platt som en pannkaka? I så fall ramlar man över kanten där ute vid horisonten. Så trodde man förr i tiden.

Nej, jorden är rund som en fotboll. Om man gräver ett hål rakt ner i jorden, kommer man ut i Australien.

När han kom iland, sa Hattifnatt-farbrorn:

– Där på andra sidan havet ligger Danmark.

– Jag vet, sa pojken.

– Du vet visst allting.

– Jag vet inte var Tigern är, sa pojken.

Så berättade han allting. Tigern hade hoppat ur bilen och var nog på väg hem, samma väg som de åkt med bilen.

– Och så rymde du också, sa farbrorn.

– Jag har inte rymt, jag letar efter Tigern, sa pojken.

– Då får du gå ända hem till Norrbotten, sa farbrorn.

Pojken kände sig lite eländig. Solen hade gått i moln. Det började blåsa från havet. Folk packade ihop sina badsaker.

Nu var det ingen som ville bli fotograferad längre.

– Du kanske är efterlyst, sa Hattifnatt-gubben.

Pojken frös litegrand. Han ångrade att han hade berättat allting. Kunde han lita på den där Hattifnatt-gubben?